

PRIPRAVLJENOST DAJANJA PRVE POMOČI MED ŠTUDENTI UNIVERZE V MARIBORU

STUDENTS' WILLINGNESS TO OFFER FIRST AID IN DIFFERENT FACULTIES OF THE UNIVERSITY OF MARIBOR

Anton Koželj

mag., Univerza v Mariboru, Fakulteta za zdravstvene vede Maribor, Žitna ulica 15, Maribor, anton.kozelj@um.si

Jana Goriup

prof. dr., Univerza v Mariboru, Fakulteta za zdravstvene vede Maribor, Žitna ulica 15, Maribor, jana.goriup@guest.um.si

Leon Ločičnik

Zgornjesavinjski zdravstveni dom Nazarje – Nujna medicinska pomoč Mozirje, Zadrebka cesta 14, Nazarje, leon.locicnik@zd-mozirje.si

Maja Strauss

mag., Univerza v Mariboru, Fakulteta za zdravstvene vede Maribor, Žitna ulica 15, Maribor, maja.strauss@um.si

Povzetek

Vsak človek je dolžan po svojih močeh nuditi prvo pomoč sočloveku. V raziskavi smo želeli preučiti pripravljenost nudenja pomoči sočloveku med študenti fakultet Univerze v Mariboru v enaki situaciji (osebi, ki leži na ulici), a v odvisnosti glede na osebo, ki potrebuje pomoč. Izvedena je bila presečna opazovalna študija med študenti Univerze v Mariboru. Podatke smo zbrali s terenskim anketiranjem, s pomočjo anketnega vprašalnika, pri tem pa uporabili priložnostno vzorčenje (N = 836). V raziskavi je sodelovalo 401 študentov zdravstvenih študijskih smeri in 435 študentov drugih študijskih smeri Univerze v Mariboru. Na vprašanje pripravljenosti nudenja pomoči različnim osebam v enaki situaciji so rezultati pokazali dober nivo pripravljenosti nudenja pomoči. A se je ob tem pokazala statistično pomembna razlika v pripravljenosti nudenja pomoči med študenti zdravstvenih študijskih smeri v primerjavi z ostalimi študijskimi smermi znotraj omenjene univerze. V situacijo potrebe po pomoči smo postavili 13 različnih oseb (od otroka, svojca do nepoznane osebe). Na petstopenjski lestvici pripravljenosti nudenja pomoči smo odgovor tri ali več upoštevali kot določeno stopnjo pripravljenosti nudenja pomoči. Povprečna vrednost podanih odgovorov za vseh 13 situacij pri obeh skupinah anketiranih študentov je presegala zastavljeno povprečno vrednost (najnižja je bila 3,2).

Abstract

In this study we wanted to examine the willingness to offer first aid of the students of different faculties of the University of Maribor. A cross-sectional observational study was conducted between students of the University of Maribor, using the same situation (a person lying in the street), but different types of people in need. The data were collected by a field survey with a questionnaire, using occasional sampling (N = 836). The study involved 401 students of medical study programmes and 435 students of other study programmes. On the issue of willingness to provide assistance to different people in the same situation, the results showed a good level of readiness to provide assistance, but there was a statistically significant difference in readiness to provide assistance in students of medical study programmes compared to other study programmes. Thirteen different people were placed in the situation needing help (from a child or a relative to an unknown person). The average value of the answers given for all thirteen situations in both groups of surveyed students exceeded the set average value (the lowest was 3.2).

Uvod

Čeprav mnogi še vedno menijo, da so za pomoč pristojne le službe nujne medicinske pomoči, reševalne ekipe, gasilci in policisti, temu ni tako. V nujnih stanjih so lahko odločilne minute. Dajanje prve pomoči s strani očividcev premosti čas od dogodka do prihoda službe nujne medicinske pomoči. Večina nas je že bila udeležena na kakšnem od tečajev nujne pomoči (npr. vozniški izpit). S pridobljenim

znanjem bi zato lahko po svojih močeh in sposobnostih pomagali ljudem v nujnem primeru. Zapomnimo si, da to ni le moralna dolžnost posameznika, temveč nas k temu zavezuje tudi zakon (Keggenhoff, 2007). Dajanje prve pomoči je dolžnost vsakega posameznika tako v domačem in delovnem okolju kot tudi na cesti.

Balažič (2006) navaja, da je zakonodajalec že leta 1965 prvič izrecno opozoril, da je prva pomoč dolžnost

vsakega občana, kar se je ohranilo in velja tudi v pravnih predpisih Republike Slovenije. Pravni predpis je uveljavil vodilno misel, da v novih odnosih med ljudmi nesreča enega med njimi ne more in ne sme ostati samo njegova zasebna zadeva, temveč nujno zadeva vsakogar, ki zanjo zve in je sposoben pomagati.

Določba je zapisana v drugem členu Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (2006) ter se glasi: Vsakdo je dolžan poškodovanemu ali bolnemu v nujnem primeru po svojih močeh in sposobnostih nuditi prvo pomoč in mu omogočiti dostop do nujne medicinske pomoči. Isti člen še določa pravico, da ima vsakdo pravico do najvišje možne stopnje zdravja in tudi dolžnost skrbeti za svoje zdravje. Nihče ne sme ogroziti zdravja drugih. Ter še, da ima vsakdo pravico do zdravstvenega varstva in dolžnost, da prispeva k njegovemu uresničevanju skladno s svojimi možnostmi (Uradni list Republike Slovenije, št. 27/2006).

Balažič (2006) pa to dolžnost nudenja prve pomoči deli na dva dela:

- kot splošno dolžnost vsakega občana,
- dolžnost nudenja prve pomoči vsakega zdravstvenega delavca, ki je po obsegu mnogo širša, saj je opredeljena kot »nujna medicinska« pomoč.

Kazenski zakonik (Uradni list Republike Slovenije, št. 50) v 130. členu (Opustitev pomoči) opredeljuje naslednje: Kdor ne pomaga osebi, ki je v neposredni smrtni nevarnosti, čeprav bi to lahko storil brez nevarnosti zase ali za koga drugega, se kaznuje z zaporom do enega leta.

Metodologija

Podatke smo zbrali s terenskim anketiranjem, s pomočjo anketnega vprašalnika, pri tem pa uporabili priložnostno vzorčenje (N = 836).

Merski inštrument

Anketo smo izvedli v okviru večje raziskave, s pomočjo sestavljenega anketnega vprašalnika. Anketiranci so odgovarjali z možnostjo izbire enega odgovora ali s strižanjem s posameznimi trditvami na 5-stopenjski Likertovi lestvici.

Vzorec

Za namen raziskave smo anketirali 836 študentov vseh fakultet Univerze v Mariboru. Uporabljeno je bilo priložnostno vzorčenje. Anketirane študente smo razdelili v dve skupini. V prvi skupini (N = 401) so bili študentje zdravstvenih študijskih smeri na Univerzi v Mariboru (Fakultete za zdravstvene vede in Medicinske fakultete), v drugi pa študentje ostalih članic Univerze v Mariboru (N = 435).

Potek raziskave in obdelava podatkov

Anketiranje je potekalo v pisni obliki (terensko), na javnih mestih, kjer se zbirajo študentje. Študentje so bili osebno naprošeni (izvajalec ankete), da pristopijo k reševanju anketnega vprašalnika. Vsi zaproseni so imeli možnost zavrnitve sodelovanja. Anketo so oddali anketarju. Pridobljene empirične podatke smo obdelali s statističnim programom SPSS, verzija 22.

Rezultati

Med anketiranimi študenti je bilo 536 (64,1 odstotka) študentk in 300 študentov (35,9 odstotka). Povprečna starost študentov je znašala 22,3 leta s standardnim odklonom 3,9 leta.

Analiza glede na spol (preglednica 1) je pokazala razliko v študiju na zdravstvenih smereh, kjer med anketiranimi študenti bistveno prevladujejo študentke (N = 302, 75 odstotkov) pred študenti (N = 99, 25 odstotkov). Tovrstne porazdelitve ni opaziti v drugi skupini anketiranih študentov, saj je število anketiranih študentk (N = 234, 54 odstotkov), dokaj približno številu študentov (N = 201, 46 odstotkov).

Preverjali smo pripravljenost dajanja pomoči osebi, ki leži na ulici, na tleh, z vprašanjem: »Sprehajate se po ulici. Na vogalu zagledate osebo, ki neodzivno leži na tleh. Označite stopnjo pripravljenosti nudenja pomoči osebi glede na omenjeno situacijo.« Pripravljenost dajanja pomoči smo merili z Likertovo lestvico v razponu od 1 do 5. Pri tem je oznaka 1 pomenila, da »anketirani ni pripravljen nuditi pomoči«, oznaka 2, da anketirani misli, da »ne bi bil pripravljen nuditi pomoči«, oznaka 3, da bi anketirani »najverjetneje ponudil pomoč«, oznaka 4, da bi anketirani »zagotovo vsaj delno nudil pomoč«, in oznaka 5, da bi se bil anketirani »v celoti pripravljen angažirati pri nujenju pomoči«. Namišljeni primeri oseb so bili predstavljeni tako, da se je pričakovala visoka pripravljenost nudenja pomoči pri določeni skupini oseb (starši, otroci itd.). Na drugi strani je bila skupina oseb, za katere se je pričakovalo, da bo pripravljenost nudenja pomoči bistveno manjša (brezdomci, vinjene osebe itd.).

		Spol		
		Ženski	Moški	Skupno
Razdelitev fakultet	Zdravstvene	302	99	401
	Nezdravstvene	234	201	435
Skupno		536	300	836

Preglednica 1: Struktura anketiranih po spolu glede na zdravstveno in nezdravstveno smer študija
Table 1: Profile of respondents by gender according to the medical and non-medical field of study

Neodzivno leži na tleh ...	Podani odgovori od 1 do 5: % anketiranih odgovorov						
	1	2	3	4	5	PV	SO
... poškodovan otrok	0,8 %	1,1 %	3,5 %	13 %	81,6 %	4,73	0,65
... vaš svojec	0,2 %	0,4 %	1,6 %	5 %	92,8 %	4,90	0,41
... vaš znanec	0,4 %	1,2 %	2 %	10,8 %	85,6 %	4,81	0,50
... nosečnica	0,9 %	1 %	3,5 %	14 %	80,6 %	4,72	0,64
... mladostnik	0,8 %	2 %	7,3 %	21 %	68 %	4,55	0,78
... urejena neznana ženska	0,8 %	2,4 %	8 %	22,6 %	66,2 %	4,51	0,80
... urejen neznan moški	1 %	3,5 %	11,6 %	23,7 %	60,2 %	4,39	0,89
... neodzivno leži na tleh vidno opit mladostnik	4,1 %	7,4 %	20,1 %	28,7 %	39,7 %	3,93	1,12
... vidno opit odrasel moški	8,1 %	11,4 %	24,5 %	26 %	30 %	3,58	1,25
... vidno opita neznana ženska	5,7 %	11,3 %	23,3 %	28,5 %	31,2 %	3,68	1,18
... brezdomec	7,7 %	14,4 %	22,7 %	24,8 %	30,4 %	3,56	1,26
... pretepena oseba	3,2 %	3,8 %	11,4 %	22,5 %	59,1 %	4,31	1,01
... oseba, za katero predpostavljate, da je odvisnik od drog	12,3 %	16,6 %	27,4 %	20,3 %	23,4 %	3,26	1,31

Lestvica: 1 – v celoti nisem pripravljen, 2 – nisem pripravljen, 3 – delno sem pripravljen, 4 – sem pripravljen, 5 – v celoti sem pripravljen nuditi pomoč, PV – povprečna vrednost, SO – standardni odklon

Preglednica 2: Skupna predstavitev pripravljenosti nudenja pomoči glede na situacijo med študenti vseh študijskih smeri Univerze v Mariboru

Table 2: A summarized presentation of the willingness to provide assistance in relation to the situation of students of all study programmes of the University of Maribor

Situacija (pomoči potrebna oseba)	Zdravstvena smer n = 401		Ostale smeri n = 435		t	p
	PV	SO	PV	SO		
neodzivno leži na tleh poškodovan otrok	4,8	0,5	4,6	0,8	4,845	<0,001
neodzivno na tleh leži vaš svojec	4,9	0,3	4,9	0,5	1,146	0,252
neodzivno leži na tleh vaš znanec	4,9	0,4	4,8	0,6	3,466	0,001
neodzivno leži na tleh nosečnica	4,8	0,5	4,6	0,8	4,971	<0,001
neodzivno leži na tleh mladostnik	4,8	0,6	4,3	0,9	7,923	<0,001
neodzivno leži na tleh urejena neznana ženska	4,7	0,6	4,3	0,9	6,603	<0,001
neodzivno leži na tleh urejen neznan moški	4,6	0,6	4,2	1,0	8,351	<0,001
neodzivno leži na tleh vidno opit mladostnik	4,4	0,9	3,5	1,2	11,451	<0,001
neodzivno leži na tleh vidno opit odrasel moški	4,1	1,0	3,2	1,3	11,287	<0,001
neodzivno leži na tleh vidno opita neznana ženska	4,1	1,0	3,3	1,2	10,816	<0,001
neodzivno leži na tleh brezdomec	4,0	1,1	3,2	1,3	9,268	<0,001
neodzivno leži na tleh pretepena oseba	4,6	0,7	4,1	1,2	7,882	<0,001
neodzivno leži na tleh oseba, za katero predpostavljate, da je odvisnik od drog	3,8	1,1	2,8	1,3	11,791	<0,001
Izvedena spremenljivka	4,5	0,6	4,0	0,8	11,018	<0,001

Lestvica: PV – povprečna vrednost, SO – standardni odklon, t – test za neodvisne vzorce, p – statistična pomembnost

Preglednica 3: Pripravljenost nudenja pomoči v odvisnosti od osebe, ki pomoč potrebuje, glede na vrsto študija

Table 3: Readiness to provide assistance to the person in need depending on the type of study

Pred obdelavo podatkov smo izračunali tudi vrednost Cronbach alfa za obravnavani sklop podatkov, ki je znašal 0,943, kar nakazuje na zelo dobro statistično zanesljivost testa.

Splošno gledano so skupno anketirani študentje podali visoko oceno pripravljenosti nudenja pomoči osebi, ki neodzivno leži na ulici. Največja povprečna ocena je znašala 4,90 in je bila namenjena nudenju pomoči svojcem. Odgovor ne preseneča. Ob tem moramo poudariti, da je povprečna vrednost odgovorov preko povprečne ocene 4 skupno dobilo 8 oseb v namišljenih situacijah. Vse osebe so dobile povprečno vrednost

ocene preko 3 (najmanjšo oceno 3,26 je dobila situacija, ko bi pomoč potrebovala oseba, odvisna od drog). A je presežena ocena 3 še vedno rezultat, ko bi ta oseba precej verjetno dobila vsaj neko obliko pomoči. Zaradi omenjenih rezultatov smo presodili, da med študenti Univerze v Mariboru obstaja zavidljiv nivo pripravljenosti nudenja pomoči osebam na ulici, ki bi le-to potrebovale.

V preglednici 3 je prikazana primerjava pripravljenosti nudenja pomoči med anketiranimi študenti prve in druge skupine glede na vpletenost določene osebe v situacijo, ko ta potrebuje pomoč. Za vsako od 13 namišljenih

situacij smo izračunali povprečno vrednost, standardni odklon ter vrednosti t in p .

Pri postavki, da »na teh leži vaš svojec«, je znašala p vrednost 0,25, kar ne predstavlja statistično značilne razlike med anketiranci iz prve in druge skupine. Pri vseh ostalih 12 vprašanih je bila vrednost $p < 0,05$, kar predstavlja statistično pomembno razliko med prvo in drugo skupino anketiranih glede pripravljenosti nudenja pomoči različnim osebam. Povprečna vrednost za celoten sklop vprašanj je za anketirane prve skupine znašala 4,5 s standardnim odklonom 0,6, medtem ko je za anketirane iz druge skupine znašala povprečna vrednost 4 s standardnim odklonom 0,8, kar kaže tudi na večjo razpršenost odgovorov. Skupna ocena t -testa za samostojne vzorce je znašala 11,018, p -vrednost pa je manjša kot 0,001. Omenjeni rezultati tako kažejo na statistično pomembne razlike odgovorov med anketiranimi študenti iz prve in druge skupine glede pripravljenosti nudenja pomoči določenim osebam, ki kot neodzivno ležeče osebe na tleh potrebujejo pomoč. Študenti zdravstvenih smeri so pri skoraj vseh situacijah navajali statistično pomembno višjo stopnjo pripravljenosti nudenja pomoči navedenim osebam kot študentje nezdravstvenih smeri.

Razprava

V sami raziskavi smo si zato zamislili 13 različnih oseb, ki potrebujejo pomoč. Strukturirano so bile prikazane tako, da smo za določeno skupino lahko predvidevali, da jim bodo študentje namenili velike možnosti za nudenje pomoči (svojci, znanci, otroci, nosečnice). Na drugi strani smo postavili skupino, za katero lahko predvidevamo, da bosta pristop in nudenje pomoči pri njih odstotkovno manjša (vinjene neznane osebe, odvisniki od drog, brezdomci).

Anketirali smo študentsko populacijo (mladi), ki je po podatkih iz raziskave avtorja Daltona (2008) aktivnejša v prostovoljnih dejavnostih v primerjavi s starejšo populacijo.

Ob naštetem smo primerjali dve skupini anketiranih študentov; v prvo smo vključili študente zdravstvenih smeri na Univerzi v Mariboru (študente Fakultete za zdravstvene vede in Medicinske fakultete), v drugo pa študente ostalih študijskih smeri na Univerzi v Mariboru. Zanimalo nas je, če se bo pri anketiranih študentih iz prve skupine pokazala večja pripravljenost za nudenje pomoči kot pri anketiranih študentih druge skupine. V osmih primerih (na tleh neodzivno leži poškodovan otrok, svojec, znanec, nosečnica, mladostnik, urejena neznana ženska, urejen neznan moški in pretepena oseba) je povprečna vrednost dobljenih odgovorov preseгла vrednost štiri na petstopenjski ocenjevalni lestvici, kar ocenjujemo kot odgovor, ki z veliko verjetnostjo zagotavlja nudenje pomoči tem osebam. Za preostale pomoči potrebne osebe povprečna vrednost dobljenih odgovorov ni padla pod vrednost 3 (najmanjša vrednost je bila

3,26). Omenjeni rezultati še vedno predstavljajo veliko verjetnost, da bo izvršena vsaj neka oblika pomoči (npr. ugotovitev stanja in aktivacije službe nujne medicinske pomoči). Skupno gledano ugotavljamo, da so vsi anketirani pokazali veliko pripravljenost nudenja pomoči.

V raziskavi smo želeli izpostaviti situacijo, ko človek potrebuje takojšnjo pomoč. Nudenje prve pomoči neodzivni osebi zahteva takojšen pristop in ukrepanje prisotnih očividcev. Neodzivnost osebe lahko pomeni od manjše zdravstvene težave (začasna izguba zavesti ob npr. pomanjkanju kisika v zaprtem in slabo prezračenem prostoru) do tega, da ima ta oseba lahko neko resnejšo zdravstveno težavo, lahko celo srčni zastoj.

A če k osebi ne pristopimo in ne poskušamo ugotoviti dejanskega stanja, tudi pomoči ne moremo ponuditi. Kot smo v uvodu prikazali, nas k temu, da pristopimo k neodzivni osebi, zavezuje tudi slovenska zakonodaja. Ob tem velja omeniti drugo plat medalje, to je human odnos, vrednote in etična drža človeka do človeka.

V drugem delu raziskave smo primerjali anketirane študente zdravstvene in nezdravstvene smeri. Ugotovili smo statistično pomembne razlike v pripravljenosti nudenja pomoči neodzivnim osebam med omenjenima skupinama. Ob tem moramo poudariti, da smo anketirane spraševali po nudenju pomoči v situaciji neodzivnosti osebe. Omenjena situacija ima v ozadju nek zdravstveni razlog za takšno stanje. Zato bi lahko sklepali o večji odzivnosti pri študentih zdravstvenih smeri, saj imajo za nudenje pomoči tudi več strokovnega znanja v primerjavi s primerjalno skupino.

V enem primeru (ko je pomoč potreboval svojec), nismo ugotovili statistično pomembne razlike med obema skupinama. V ostalih situacijah so študentje zdravstvenih smeri prikazali večjo pripravljenost nudenja prve pomoči omenjenim osebam. Številni avtorji ugotavljajo večji nivo pripravljenosti dajanja pomoči sočloveku med študenti zdravstvenih smeri, saj naj bi omenjeni študij pri študentih razvil pozitiven odnos do altruizma (Fahrenwald, 2005, Shaw, 2008, Rassin, 2010). Prav tako se je pri študentih nezdravstvenih smeri pokazala večja razpršenost odgovorov kot pri študentih zdravstvenih smeri.

Sklepne misli

V članku smo želeli z raziskavo raziskati odnos študentov Univerze v Mariboru do obravnavanega pojma, to je pripravljenosti dajanja pomoči sočloveku. Zagotovo ima lahko izobraževanje pomemben vpliv na izoblikovanje neke osebe, saj izobraževalne ustanove tako izobražujejo kot tudi vzgajajo. S svojim delovanjem izobraževalne ustanove na učence ne prenašajo le znanja, ampak jim tako s formalnimi kot z neformalnimi metodami in načinom dela posredujejo določene vrednote in norme neke družbe (Bezenšek, 1998). Pallas (2000) izposta-

vlja, da imajo bolj izobraženi ljudje večjo kognitivno fleksibilnost in večjo sposobnost reševanja problemov. Avtorja Kirbiš in Flere (2011) pa ugotavljata porast altruizma med populacijo slovenskih študentov. Ugotovila sta, da so se mladi v našem prostoru občasno ali pogosto vključevali v aktivnosti nudenja pomoči revnim in socialno šibkim v 51 odstotkih, v aktivnosti v gasilskih društvih v 25 odstotkih, v aktivnosti za mladinske interese v 67 odstotkih ter v aktivnosti za druge cilje in organizacije v 45 odstotkih. Primerjava z nemško študijo kaže višjo stopnjo angažiranosti slovenske populacije od primer-

ljive populacije nemške mladine. Včasih si kdo postavi vprašanje, zakaj bi nekemu nudili pomoč, še posebej, če jo potrebuje oseba, ki je ne poznam. Delno nas k temu zavezuje naša zakonodaja. Določene poklicne skupine (npr. zdravstveni delavci in kadri v pripravi, študentje torej) so k temu, skladno z zakonodajo, še dodatno zavezane. A upamo, da to vodilo ni najvišje. Predvidevamo, da smo družba, v kateri pomoč sočloveku še predstavlja visoko vrednoto. Menimo, da dobljeni rezultati raziskave med študenti Univerze v Mariboru omenjeno potrjujejo.

Viri in literatura

1. Balažič, J., 2006. Pravni in etični vidiki prve pomoči. V: U. Ahčan (ur.), Prva pomoč: Priročnik s praktičnimi primeri. Ljubljana, Slovenija: Rdeči križ Slovenije, 2–3.
2. Bezenšek, J., 1998. Načini socializacije. Državljska kultura. Ljubljana, Slovenija: DZS, 16–26.
3. Dalton, R. J., 2008. The good citizen: how a younger generation is reshaping American politics. Washington [D. C.]: CQ, Press.
4. Fahrenwald, N. L., Bassett, S. D., Tschetter, L., Carson, P. P., White, L., Winterboer, V. J., 2005. Teaching core nursing values. *Journal of Professional Nursing*. 21(1): 46–51.
5. Keggenhoff, F., 2007. Prva pomoč – pomagaj prvi. Ljubljana. Prešernova družba, 16.
6. Kirbiš, A., Flere, S., 2011. Participacija. V: M. Lavrič (ur.), Mladina 2010: Družbeni profili mladih v Sloveniji. Ljubljana, Slovenija: Ministrstvo za šolstvo in šport, Urad Republike Slovenije za mladino, 218–220.
7. Kazenski zakonik (uradno in prečiščeno besedilo) [KZ-1-UPB2] (2012). Uradni list Republike Slovenije, št. 50. Prevezeto 16. 2. 2015 iz <https://www.uradni-list.si/1/content?id=109161>
8. Pallas, A. M., 2000. The effects of schooling on individual lives. V: M. T. Hallian (ur.), *Handbook of sociology of education*. New York: Springer, 499–525.
9. Rassin, M., 2010. Values grading among nursing students – Differences between the ethnic groups. *Nurse education today*. 30(5): 458–463.
10. Shaw, H. K., Degazon, C., 2008. Integrating the core professional values of nursing: A profession, not just a career. *Journal of cultural diversity*. 15(1).
11. Zakon o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (uradno in prečiščeno besedilo) [ZZVZZ-UPB3] (2006). Uradni list Republike Slovenije, št. 27. Prevezeto 21. 1. 2016 iz <http://www.uradni-list.si/1/content?id=74309>